

Onsympathieke maatregelen

Rechter: Verdachte, u wenst u niet te laten verdedigen door een erkende verdediger?

Verdachte: Dat is juist edelachtbare.

Rechter: Dan moet u het zelf weten. Het Openbaar Ministerie heeft het woord.

Officier van Justitie: Edelachtbare, de zaak is heel simpel. Verdachte weigert de exoten uit zijn bos te verwijderen. De wet is daarover heel simpel. Exoten zijn niet gewenst. Het spreidingsbeleid heeft niet gewerkt, in tegendeel, het heeft de zaak alleen maar verergerd. Dus nu zijn straffere maatregelen nodig. De AID heeft het onomstotelijk bewijs geleverd, verdachte heeft een bos vol exoten. (De officier buigt zich nu over zijn stukken en leest iets voor waar hij kennelijk zelf ook een beetje mee heeft.) Amerikaanse eiken, Amerikaanse vogelkersen, Douglassparren, Fijnsparren, Sitkasparren, en zo kan ik nog wel een tijdje doorgaan edelachtbare. Op die manier wordt het in de natuur natuurlijk een janboel.

Rechter: Natuurlijk.

Officier: Bij Natuurmonumenten en in het bos van de koningin weten ze er wel raad mee. Daar worden ze bestreden, uitgeroeid. Zelfs Staatsbosbeheer werkt aan dit verstandige beleid mee. Niks van dat softe gedoe om vreemde dingen de hand boven het hoofd te houden. Ik wil persoonlijke best toegeven dat het hier on-

sympathieke maatregelen betreft, maar de wet is duidelijk edelachtbare.

Rechter: Verdachte, waarom wilt u eigenlijk die exoten niet uit uw bos verwijderen?

Verdachte: Ik vind ze mooi edelachtbare en ze staan er al jaren en ze voelen zich er wel thuis geloof ik.

Rechter: Dat lijken me flutargumenten. Meneer de Officier, u hebt het woord.

Officier: Edelachtbare, ik heb voor alle zekerheid een getuige deskundige ingehuurd, pardon, opgeroepen.

[De getuige deskundige neemt plaats in de getuigenbank.]

Rechtbankverslaggever tegen collega (zachtjes, met bewondering in zijn stem): Tjemig, dat is niet gering, ze hebben een vent van het IKC.

Rechter: Meneer de getuige deskundige, kunt u mij in uw eigen woorden uitleggen wat het probleem is?

Getuige deskundige: Jawel edelachtbare. Van alle bomen en struiken die in ons land groeien hoort maar een klein deel hier oorspronkelijk thuis, dat zijn onze inheemse bomen en struiken zoals wij dat noemen. Al die andere bomen en struiken zijn exoten. Dat is een hele zorgelijke situatie. Wij kunnen onze eigen geliefde inheemse soorten alleen maar een toekomst geven als we zorgen dat er hier in ons eigen land ruimte voor ze is. En dat kan alleen door exoten krachtig te bestrijden.

Rechter: Wanneer is een soort eigenlijk een exoot?

Getuige deskundige: Iedere soort die zich hier niet sinds de laatste ijstijden bevindt en zich in die tijd niet natuurlijk heeft verjongd is een exoot, edelachtbare.

Rechter: Tjonge, dat is nog eens wat anders dan met de allochtonen. En u heeft het over een klein deel van onze bomen en struiken

dat hier wel thuis hoort, maar kunt u dat nader specificeren?

Getuige deskundige (begint enthousiast te worden): Jazeker edelachtbare. Om te beginnen die soorten die de Officier net heeft opgenoemd. Dan al die denbossen die we hebben, maar ook de beuk, de esdoorn, allemaal exoten. De Robinia, waar nota bene de natuurbeschermers van willen dat we hem aanplanten, een vreselijke exoot. En al die populieren die overal staan.

Rechter (ineens denkend aan Holland): Wat? Zijn dat ook exoten?

Getuige deskundige (zakelijk): Niet alleen dat, het zijn ook nog klonen.

Rechter (zakt enigszins vertwijfeld weg in zijn stoel): Ik had niet begrepen dat het probleem zo ernstig is.

Getuige deskundige (op eenvoudige toon): De zaak is nog veel ernstiger edelachtbare. Samen met de zure regen, het gat in de ozonlaag en het broeikas effect horen exoten tot onze ernstigste problemen.

Rechter: kunt u mij zeggen wat in uw ogen de ergste exoot is?

Getuige deskundige (begint nu opgewonden te raken): Jazeker edelachtbare. Als ik het heel eerlijk mag zeggen, de ergste exoot is de mens. Die is hier veel later gekomen en die is meteen gaan slepen met bomen en struiken en heeft zo het exotenprobleem van het begin af aan een stevig handje de verkeerde weg op geholpen. Officier: De zaak is duidelijk, edelachtbare. Deze verdachte is zelf de ergste exoot. Weg met die man, hup, opgehoepeld, het land uit.

Rechter: Verdachte, wat heeft u daarop te zeggen?

Verdachte: Met permissie, edelachtbare, en hoe zit dat met meneer de Officier en de getuige deskundige om uzelf nog maar niet te noemen?